

ĐỀ LONG QUANG

Đông Kinh Lê Đình Đơn

Sau khi tái chiếm Cổ Thành và Thị Xã Quảng Trị, các tiểu đoàn Thủy Quân Lục Chiến luân phiên trấn giữ tuyến phòng thủ từ Cổ Thành Quảng Trị kéo dài ra biển.

Nhảy Dù từ Quốc Lộ 1, thành lập chiến tuyến trên những cao điểm sâu vào rừng núi hướng Tây.

Sông Thạch Hãn từ Thị Xã Quảng Trị qua Triệu Phong, từ Triệu Phong, một phòng tuyến kéo thẳng ra bãi biển Gia Đăng bây giờ trở thành tuyến đầu của vùng giới tuyến.

Công quân vẫn còn chiếm giữ vùng Bắc và

Đông Bắc Quận Triệu Phong dọc theo Sông Thạch Hãn đến Cửa Việt. Đây chính là con đường chuyển quân, tiếp tế để mở các cuộc tấn công lấn chiếm vào tuyến sau của các tiểu đoàn Thủy Quân Lục Chiến. Để giữ vững tuyến phòng thủ, Sư Đoàn Thủy Quân Lục Chiến đã mở các cuộc tấn công bung rộng về hướng Bắc và Đông Bắc:

- Vượt sông Thạch Hãn tiến chiếm bờ phía Bắc.
- Chiếm Đê Long Quang phía Đông Bắc Quận Triệu Phong để chặn đường xâm nhập của chúng từ Cửa Việt.

Thủy Quân Lục Chiến

Áp lực của địch tại chạm tuyến Gia Đăng vẫn còn nặng. Các đại đội của Tiểu Đoàn 8 Ó Biển phải canh gác và sinh hoạt dưới giao thông hào.

Những tên bắn sẽ ẩn nấp tại những vị trí khó phát hiện, luôn luôn rình rập để tìm cơ hội. Có vài Ó Biển đã bị chúng bắn gục ngay trong khu vực phòng thủ của tiểu đoàn.

Đại đội trưởng nhận lệnh về gặp tiểu đoàn trưởng.

Từ tuyến đại đội về tiểu đoàn có những đoạn phải áp dụng “Đoạn Đường Chiến Binh” để tránh địch bắn sè. Chỉ vào phóng đồ hành quân, Phu Nhân-189 (Trung Tá Nguyễn Văn Phán Tiểu Đoàn Trưởng Tiểu Đoàn 8) cho biết nhiệm vụ của Tiểu Đoàn sẽ chiếm Đê Long Quang.

Đê Long Quang cách bờ biển gần 1 cây số, tọa lạc hướng Đông Bắc Quận Triệu Phong và hướng Bắc chạm tuyến Gia Đăng mà Tiểu Đoàn 8 đang trấn giữ.

- Đại Đội 3 là nỗ lực chính, tăng cường 3 Chiến Xa M48 do Thiếu Úy Tiến chỉ huy. Đại Đội lợi dụng đêm tối cặp sát biển di chuyển theo hướng Bắc, khi tới ngang với mục tiêu sẽ theo hướng Đông-Tây tấn công tiến chiếm các mục tiêu 81, 82. Tên của Trung Úy Trần Xuân Lợi (Lợi Râu) Đại Đội Trưởng Đại Đội 3 được ghi vào mục tiêu trên phóng đồ hành quân.

Đội hình tấn công với 2 trung đội căng hàng ngang: Đại Đội Trưởng đi với trung đội của Thiếu Úy Trần Thiện Nguyễn, Đại Đội Phó Trung Úy Lê Tấn Lợi đi với trung đội của Thiếu Úy Dũng.

Trung đội của Thiếu Úy Phú bảo vệ cánh phải đề phòng địch tập kích từ hướng Cửa Việt xuống.

- Đại Đội 4 của Tr/Úy Lê Đình Đơn sẵn sàng tại tuyến đang phòng thủ, sẽ tiến chiếm các mục tiêu 83, 84 hướng Tây của các mục tiêu 81, 82 khi có lệnh.

Vì bãi biển hoàn toàn trống trải và bằng phẳng không có lùm cây hay bờ cát để làm

đường tiến sát nên Đại Đội 3 phải dò dẫm trong bóng đêm để áp sát vị trí địch. Chiến xa chạy thật chậm sát mé nước biển, không mở đèn, chạy theo hướng dẫn của khinh binh.

Khi những đợt pháo tập trung tiêu diệt mục tiêu chấm dứt, Đại Đội 3 với chiến thuật nhứt thức bộ binh, chiến xa phối hợp sẽ xung phong tiến chiếm cồn cát chạy song song và tiếp giáp với biển.

Địch cũng đã chuẩn bị một phòng tuyến chống đổ bộ từ phía biển, tập trung vũ khí cộng đồng, súng phòng không, AT3 chống chiến xa và tàu đổ bộ.

Tiếng hô xung phong vang dội, súng ta súng địch nổ vang rền. Đại bác 90 mm của chiến xa M48 bắn tung những hàm hố kiên cố của địch.

Đại Đội 3 thanh toán các chốt địch, chiếm được cồn cát chạy dài theo bờ biển thì một chiếc M48 trúng đạn AT3, chiến xa chạy thêm vài chục thước vào tuyến địch thì nằm tại chỗ. Thiếu Úy Tiến bị thương.

Địch phòng thủ chiều sâu với các chốt liên hoàn dày đặc, hướng tấn công trống trải cho nên địch quan sát rất rõ để tập trung hỏa lực! Pháo địch đã điều chỉnh vào đội hình của đại đội. Ngay lập tức Phu Nhân thay đổi thể trận.

- 459 đây 189 (459 là ám danh đàm thoại của Trung Úy Lê Đình Đơn Đại Đội Trưởng Đại Đội 4)

- Tôi nghe 189

- Nhận một M48 tiến chiếm mục tiêu.

- Nhận rõ 189.

Phu Nhân đích thân mang chiến xa M48 đến tận vị trí Đại Đội 4 giao cho tôi với chỉ thị thật ngắn gọn:

-Chiếm mục tiêu bằng mọi giá. Phòng 3 Sư Đoàn đang ở tần số nội bộ của Tiểu Đoàn 8.

Đội hình tác chiến của Đại Đội 4 được thiết lập:

- Trung Đội 1 của Thiếu Úy Nguyễn Văn Lý cánh trái.

- Trung Đội 2 của Thiếu Úy Lê Văn Bé chính diện.

- Trung Úy Nguyễn Văn Út Đại Đội Phó đi với trung đội của Thiếu Úy Bé.

- Chiến xa M48 ở giữa.

- Trung Đội 3 và Trung Đội 4 nối theo chiến xa.

Hướng tiến quân là những đụn cát nhấp nhô với những cây chòi thấp, chạy dài theo bờ biển, mỗi đụn cát chính là chốt kiên của địch.

Tôi (ĐĐT/ĐĐ.4) đi với chiến xa, ngồi ngay trong buồng tác xạ, với mục đích phối hợp trực tiếp với xạ thủ đại bác 90 mm tiêu diệt chốt địch.

Được chỉ điểm mục tiêu bằng những quả đạn M79 của các tiểu đội đang tấn công địch, xạ thủ gióng súng, lồng khung mục tiêu và tác xạ. Thật nhanh và chính xác. Chốt địch với những hầm hố kiên cố bị bắn tung, số sống sót tháo chạy.

Các tiểu đội của Trung Đội 1 và Trung Đội 2 lần lượt tiến chiếm và tiêu diệt chốt địch với sự yểm trợ vô cùng hiệu quả của Chiến Xa M48.

Tiếng của Thiếu Úy Lý vang lên trong máy liên lạc.

- Báo cáo Đông Kinh (danh hiệu truyền tin của nội bộ của ĐĐT Đại Đội 4) có một hầm chìm rất lớn, địch bị thương vì lựu đạn, kêu chúng ra đầu hàng nhưng chưa đưa nào ra hết.

- Cho một toán do trung đội phó canh giữ, kêu gọi cho đến khi tụi nó ra đầu hàng. Trung đội tiếp tục tiến chiếm mục tiêu.

- Đáp nhận 5/5.

Đại Đội 3 báo cáo triệt hạ các chốt trên đường tiến chiếm mục tiêu 81, 82, địch tháo chạy về hướng Bắc Sông Thạch Hãn.

Thiếu Úy Lý báo căn hầm đang canh giữ tụi nó đã ra đầu hàng, chỉ có tên chỉ huy từ dưới hầm phóng ra thoát chạy đã bị ta bắn hạ. Tất cả đều bị thương, 2 chết dưới hầm. Tịch thu được:

- 01 súng 12.7mm

- 01 B-40

- 08 súng cá nhân

Thiếu Úy Bé báo đã chiếm được mục tiêu 83 và bắt tay với các trung đội của Đại Đội 3 cùng số chiến lợi phẩm tịch thu được. Trung Đội 1 của Thiếu Úy Lý cũng vừa thanh toán xong các chốt của mục tiêu 84.

Đại Đội 3 và Đại Đội 4 Tiểu Đoàn 8 đã hoàn thành nhiệm vụ. Phu Nhân ra lệnh thiết lập vị trí phòng thủ, coi chừng địch phản công.

Trời đã về chiều, tôi gặp Đại Đội Trưởng Đại Đội 3 để phối hợp phòng thủ. Chiến xa tìm vị trí thấp ở giữa để tránh AT3 và súng chống chiến xa.

Tôi ra lệnh các trung đội từ các hầm hố và giao thông hào cũ của địch, tu sửa và đào thêm giao thông hào nối tuyến các trung đội với nhau. Phải thực hiện ngay vì địch sẽ tập trung pháo kích và phản công. Vì gần biển, đất cát, nên cũng dễ đào. Trời xập tối, dưới ánh sáng trắng các Ó Biển thay nhau đào hầm hố.

Cho dù quá mệt sau một ngày giao chiến nhưng là người lính tác chiến chuyên nghiệp, biết rất rõ tình huống khi địch tập trung pháo kích bằng các súng đủ loại, hầm trú ẩn chính là nơi cứu sống mình.

Địch bắt đầu tập trung pháo kích. Đạn súng cối lớn, nhỏ, hỏa tiễn, đại bác thi nhau rơi vào vị trí phòng thủ.

Thiếu Úy Trương Công Minh Cảnh, tiền sát viên đi với đại đội tôi và 2 đệ tử lãnh nguyên trái đạn súng cối khi đang ở dưới giao thông hào.

Người chiến hữu Pháo Binh TQLC thật hiền lành, tánh tình điềm đạm, thời gian gặp nhau không lâu, những ngày trước trận đánh cùng ở chung một hầm trú ẩn mà chỉ có chui vào để nằm ngủ chứ ngồi không được. Anh kể cho tôi nghe vừa mới lập gia đình, nhà ở gần cầu Bình Triệu, đang là trung đội trưởng tại pháo đội nhưng vì thiếu tiền sát viên nên tạm thời phải đi theo Tiểu Đoàn chờ có người thay thế anh sẽ trở lại pháo đội.

Thủy Quân Lục Chiến

-Anh Cảnh ơi! Anh không kịp trở về lại pháo đội, ở đó tương đối an toàn hơn, có lẽ anh còn có dịp về thăm vợ hiền và con thơ. Vĩnh biệt anh!

Đại Đội 3 báo cáo Thiếu Úy Dũng và ban chỉ huy trung đội cũng bị đạn pháo rơi ngay hầm trú ẩn, tất cả tử thương!

Cường độ pháo kích giảm dần, và chúng cũng biết rằng với sự phòng thủ vững chắc: bộ binh vòng ngoài, chiến xa ở vòng tuyến thứ hai, chúng lại vừa tổn thất quá nặng cho nên khó có thể phản công lúc này.

Báo cáo tổn thất của 2 Đại Đội 3 và 4:

- Chết và bị thương 15
- Tịch thu 01 súng 12.7 mm
- 20 súng cá nhân, có một súng bắn sẻ với ống nhắm còn nguyên vẹn.
- Bắt sống 04 tù binh.

Tiểu Đoàn cho thiết vận xa M113 lên tuyến đại đội tải thương, tiếp tế thêm đạn dược, tiếp nhận tù binh và chiến lợi phẩm.

Những ngày kế tiếp cường độ pháo kích vẫn như cũ, tuy nhiên số thương vong của các đại đội không đáng kể vì mỗi ngày hầm hố được tu bổ vững chắc hơn.

Một tuần sau Đại Đội 2 thay thế Đại Đội 4 lui về tuyến sau. Thiếu Tá Nguyễn Phúc Định Tiểu Đoàn Phó ở chung với Đại Đội 4.

Sáng sớm ngày 28 tháng 1 năm 1973 địch tập trung pháo kích toàn bộ vào các vị trí đóng quân của các đại đội Tiểu Đoàn 8 TQLC. Đại Đội 4 gồng mình chịu trận những đợt mưa pháo hỏa tiễn 122 ly và súng cối.

- Trung Úy! Hầm trưởng Phát kể bên mình xập rụi! Phát ở trong toán biệt kích đại đội.

Tôi hỏi có tất cả bao nhiêu người?

- Khoảng 5, 6 người, có trưởng Thảo của mình, còn lại là đệ tử của Tiểu Đoàn Phó.

Tôi báo báo cho Tiểu Đoàn Phó biết và đích thân chỉ huy đào hầm để đem những người bị vùi ở trong hầm ra. Cũng may là đất cát nên đào, bới rất nhanh.

Tùng người được kéo ra, đầu tiên là Trung Sĩ Hồng, tôi biết ông vì hồi ở chung Tiểu Đoàn 5 TQLC, bây giờ là trưởng toán biệt kích của Tiểu Đoàn Phó, 3 người khác cũng của cánh phó. Tất cả đều chết!

Cuối cùng là Phát và Thảo trong đại đội của tôi, có lẽ nhờ ngồi trong góc của căn hầm nên không bị đất cát chôn vùi, chỉ bị ngất xỉu, may mắn sống sót. Pháo địch vẫn tiếp tục rơi thêm gần nửa tiếng mới chấm dứt.

Đồng hồ chỉ đúng 8 giờ sáng ngày 28 tháng 1 năm 1973. Tiểu Đoàn thông báo Hiệp Định Ngưng Chiến Paris bắt đầu hiệu lực, tuy nhiên vẫn phải đề phòng cộng quân trá trở.

Tôi rời khỏi hầm trú ẩn đi một vòng tuyến đại đội, dấu vết đạn pháo của địch cày xới khắp nơi. Xa xa trong những khu vườn cộng quân kiểm soát, chúng xuất hiện thật đông, treo cờ mặt trận giải phóng.

Nhảy Dù được lệnh rời khu vực phòng thủ phía Tây Quốc Lộ 1 di chuyển vào vùng Thường Đức, Đà Nẵng.

Đại Tá Hoàng Lữ Đoàn Trưởng Lữ Đoàn 1 Kỵ Binh được chỉ định chỉ huy lực lượng Địa Phương Quân và các tiểu đoàn Thủy Quân Lục Chiến tăng phái thay thế khu vực phòng thủ của Nhảy Dù.

Hiệp Định Paris đã được công bố, nhưng với bản chất trá trở, hiếu chiến, cộng quân vẫn thường đột kích vào các vị trí phòng thủ của ta ở phía Tây Quốc Lộ 1 và chạm tuyến Long Quang sát biên.

Các tiểu Đoàn TQLC mở những cuộc hành quân càn quét địch phía Nam Quận Hải Lăng (cộng quân vừa mới xâm nhập từ phía Tây Quốc Lộ 1 sau ngày ngưng chiến với ý đồ thành lập những vị trí chiếm đóng da beo).

Chạm tuyến Long Quang vẫn là điểm chiến lược gây nhiều khó khăn cho địch trong việc tiếp tế, chuyển quân cho nên địch luôn luôn tìm cơ hội tấn công tái chiếm. Có lúc địch quân đã tràn ngập vị trí phòng thủ, quân ta phải

phản công chiếm lại.

Đường tiếp tế bị ngăn chặn, lương thực cạn kiệt cho nên địch phải thả gạo trôi theo biển với hy vọng tiếp tế cho những đơn vị của chúng ở phía sau.

Các tiểu đoàn TQLC đóng quân sát biển và dân chài đã vớt được những bao gạo bọc nhựa dày màu xanh rêu, chữ Trung Quốc, thả trôi bập bềnh trên biển.

Một chiếc tàu tiếp tế lương thực và đạn dược của hải quân địch liều lĩnh đi sâu vào vùng đóng quân của Lữ Đoàn 258 bị bắn chìm tại bãi biển Mỹ Thủy.

Địch tập trung nhiều đợt tấn công vào tuyến phòng thủ của Sư Đoàn TQLC nhưng lần nào chúng cũng bị thất bại nặng nề.

Khoảng đầu tháng 3/75, Sư Đoàn TQLC bàn giao Cô Thành và Thành Phố Quảng Trị cho Biệt Động Quân và lực lượng địa phương, rút Lữ Đoàn 369 vào Thường Đức thay Lữ Đoàn Nhảy Dù.

Giữa tháng 3/75 Lữ Đoàn 258 và BTL/SĐ di chuyển về Đà Nẵng.

Lữ Đoàn 147 với các Tiểu Đoàn 3, 4, 5, 7 lập tuyến phòng thủ từ cầu Vân Trình kéo dài ra biển. Sau được lệnh rút về Thuận An để lên tàu xuôi Nam.

Tại bãi biển Thuận An, tàu không vào được bờ để đón quân, toàn bộ Lữ Đoàn 147 bị địch từ những cao điểm xung quanh vây khốn, bãi biển trống trải không có chỗ để ẩn nấp, đưa lưng cho chúng tác xạ, số sống sót, không còn đạn để tiếp tục chiến đấu cuối cùng bị chúng bắt làm tù binh.

Ngày 29 tháng 3 tại bãi biển Non Nước Đà Nẵng, nơi tập trung lên tàu của Lữ Đoàn 369 cũng cùng chung số phận, tàu không vào được bờ để đón quân vì sóng gần bờ quá lớn, đậu xa xa chờ biển lặng. Đại bác 130 ly của địch đã rơi ngay bãi biển, nơi tập trung hàng ngàn người đủ các binh chủng và dân chúng.

Phía Bắc bờ ngõ, Nam Đà Nẵng địch đã

chiếm đóng. Chiến xa và bộ binh giao chiến nhiều lần với địch dọc theo QL1 để mở đường thoát khỏi thành phố Đà Nẵng nhưng không được! Địch đã dồn lực lượng vây chặt, con đường duy nhất để thoát khỏi tay địch là phải bơi ra tàu. Các tiểu đoàn Thủy Quân Lục Chiến tan tác trong tức tưởi, uất nghẹn!

Tàu HQ thả neo đón người từ bờ ôm phao vượt biển bơi ra, cho đến nửa đêm thì tàu nhỏ neo rời thành phố Đà Nẵng!

Tàu đổ quân tại Cam Ranh sau đó tất cả lên chiếc Cơ Xương Hạm 802 xuôi Nam về Vũng Tàu. Trú đóng tại trại Khuru Ngọc Tước chờ bổ xung quân số, tái trang bị, tiếp tục nhận lãnh trách nhiệm.

Khu vực trách nhiệm bây giờ của SĐTQLC từ Vũng Tàu, Trường Bộ Binh Thủ Đức, Căn Cứ Long Bình, vòng đai phi trường Biên Hoà, Suối Máu, Công Thanh.

Những ngày cuối, Tiểu Đoàn 1 TQLC phòng thủ vòng đai Trường Bộ Binh Thủ Đức tại Long Thành đã hy sinh hơn 50 Quái Điều để giữ vững phòng tuyến với một lực lượng tấn công gấp bội của địch có chiến xa yểm trợ!

Nay cứ mỗi năm bạn bè còn sống sót đến tận nơi lập đàn “Chiêu Hồn Quái Điều”!

Súng đạn Nga, Tàu, cộng phi đã lừa hết thanh, thiếu niên miền Bắc “Sanh Bắc Tử Nam” để xâm chiếm miền Nam. Chúng đã chiếm được miền Nam, nhưng đã hơn 44 năm rồi và mãi mãi chúng không bao giờ chiếm được lòng dân miền Nam.

Người dân Việt Nam cả hai miền Nam, Bắc đã thấy rõ chính nghĩa sáng ngời: Bảo Quốc, An Dân của người lính VNCH và bản chất tàn ác của bọn cộng nô.

Rồi có một ngày cộng sản sẽ diệt vong, người dân Việt Nam sẽ được sống trong ấm no, hạnh phúc.

Đông Kinh Lê Đình Đôn